Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

2. prosince 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 bod 2 – Zvláštní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti – Určení místní příslušnosti soudu členského státu – Místo, kde došlo ke škodné události – Místo, kde se škoda projevila – Zástupná žaloba na náhradu škody způsobené protisoutěžním jednáním spočívajícím v tom, že provozovatel on-line platformy určené všem uživatelům v členském státě účtuje nepřiměřeně vysokou provizi z ceny digitálních aplikací a produktů prodávaných na této platformě – Žaloba podaná subjektem oprávněným k ochraně kolektivních zájmů více neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů“

Ve věci C-34/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím rechtbank Amsterdam (soud v Amsterodamu, Nizozemsko) ze dne 20. prosince 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 18. ledna 2024, v řízeních

Stichting Right to Consumer Justice,

Stichting App Stores Claims

proti

Apple Distribution International Ltd,

Apple Inc.,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení: K. Lenaerts, předseda, T. von Danwitz, místopředseda, F. Biltgen, I. Jarukaitis, M. L. Arastey Sahún, I. Ziemele, J. Passer, O. Spineanu-Matei (zpravodajka), M. Condinanzi, F. Schalin, předsedové senátů, A. Kumin, N. Jääskinen, Z. Csehi, B. Smulders a S. Gervasoni, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: G. Chiapponi, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. prosince 2024,

* Jednací jazyk: nizozemština.

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Stichting Right to Consumer Justice: M. A. van Bemmel a C. Jeloschek, advocaten,

– za Stichting App Stores Claims: R. Meijer a S. Timmerman, advocaten,

– za Apple Distribution International Ltd a Apple Inc.: B. M. Katan, J. S. Kortmann a R. Wesseling, advocaten,

– za nizozemskou vládu: E. M. M. Besselink, M. K. Bulterman a A. Hanje, jako zmocněnkyně,

– za portugalskou vládu: C. Alves, P. Barros da Costa a M. J. Castello-Branco, jako zmocněnkyně,

– za Evropskou komisi: S. Noë a W. Wils, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 27. března 2025,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporů, jež vedou dvě nadace založené podle nizozemského práva se sídlem v Amsterodamu (Nizozemsko), v prvním případě Stichting Right to Consumer Justice a v druhém případě Stichting App Stores Claims, proti Apple Distribution International Ltd, společnosti založené podle irského práva, a Apple Inc., společnosti založené podle práva Spojených států amerických (dále jen společně „Apple“), ohledně určení, že se žalované v původním řízení dopustily protisoutěžních jednání, a uložení povinnosti těmto žalovaným nahradit škodu údajně způsobenou těmito jednáními.

Právní rámec

Unijní právo

3 V bodech 15 a 16 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 je uvedeno:

„(15) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a měla by vycházet ze zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného spojujícího prvku. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.

(16) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a podanou žalobou nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.“

4 Kapitola II tohoto nařízení, nadepsaná „Příslušnost“, obsahuje mimo jiné oddíl 1, nadepsaný „Obecná ustanovení“, a oddíl 2, nadepsaný „Zvláštní příslušnost“. Článek 4 odst. 1 uvedeného nařízení, jenž se nachází v oddíle 1, stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

5 Článek 5 odst. 1 téhož nařízení, který se rovněž nachází v uvedeném oddílu 1, stanoví:

„Osoby, které mají bydliště v některém členském státě, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.“

6 Článek 7 nařízení č. 1215/2012, jenž se nachází v oddíle 2 kapitoly II tohoto nařízení, stanoví:

„Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována:

1) a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn;

[…]

2) ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;

[…]“

Nizozemské právo

7 Wet tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering teneinde de afwikkeling van massaschade in een collectieve actie mogelijk te maken (Wet afwikkeling massaschade in collectieve actie) [zákon, kterým se mění občanský zákoník a občanský soudní řád s cílem umožnit vypořádání hromadných škod prostřednictvím hromadné žaloby) (zákon o vypořádání hromadných škod prostřednictvím hromadných žalob)] ze dne 20. března 2019 (Stb. 2019, č. 130) nabyl účinnosti dne 1. ledna 2020 a byl s účinkem od 25. června 2023 změněn za účelem provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. 2020, L 409, s. 1) do nizozemského práva.

8 Článek 3:305a Burgerlijk Wetboek (občanský zákoník) ve znění použitelném na spory v původním řízení (dále jen „BW“) stanoví:

„1. Nadace nebo sdružení, které má plnou právní subjektivitu, může podat žalobu na ochranu podobných zájmů jiných osob, pokud tyto zájmy hájí v souladu se svými stanovami a tyto zájmy jsou dostatečně zaručeny.

[…]

3. Právnická osoba uvedená v odstavci 1 je oprávněna podat žalobu pouze tehdy, pokud

[…]

b. má žaloba dostatečně úzký vztah k nizozemskému právnímu řádu. Vztah k nizozemskému právnímu řádu je dostatečně úzký, jestliže
1° právnická osoba dostatečně prokáže, že většina osob, jejichž zájmy mají být žalobou chráněny, má obvyklé bydliště v Nizozemsku; nebo
2° osoba, proti níž žaloba směřuje, má bydliště v Nizozemsku a další okolnosti svědčí o dostatečném vztahu k nizozemskému právnímu řádu; nebo
3° událost či události, kterých se žaloba týká, nastala nebo nastaly v Nizozemsku;

[…]“

9 Článek 220 odst. 1 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (občanský soudní řád) ve znění použitelném na spory v původním řízení (dále jen „Rv“) stanoví:

„Ve věcech, které již projednává jiný obecný soud stejného stupně mezi týmiž účastníky řízení a které mají stejný předmět, nebo pokud věc souvisí s věcí, kterou již projednává jiný obecný soud stejného stupně, lze požádat o postoupení věci tomuto jinému soudu. V těchto věcech může soudce po vyslechnutí účastníků řízení věc postoupit i bez návrhu. Takové postoupení je rovněž možné, pokud je jedna z věcí projednávána před kantonálním soudem a druhá nikoli.“

10 Články 1018b až 1018f Rv, které jsou součástí jeho hlavy 14a, stanoví procesní pravidla pro hromadné žaloby.

11 Článek 1018c odst. 5 Rv stanoví:

„Věcné posouzení hromadné žaloby se provede až tehdy a poté, co soudce rozhodne, že

a) žalobce splňuje podmínky pro přípustnost stanovené v čl. 305a odst. 1 až 3 třetí knihy [BW] nebo podmínky pro přípustnost, které musí být splněny podle odstavce 6 tohoto článku;

b) žalobce dostatečně prokázal, že řízení o hromadné žalobě je účinnější a efektivnější než individuální žaloba, protože skutkové a právní otázky, které je třeba vyřešit, se dostatečně překrývají, že počet osob, jejichž zájmy mají být žalobou ochráněny, je dostatečný a že mají, v případě, že se žaloba týká náhrady škody, samostatně nebo společně dostatečně významný finanční zájem;

c) hromadná žaloba se v okamžiku, kdy je spor předložen soudu, nejeví na první pohled jako neopodstatněná.

[…]“

12 Článek 1018e Rv stanoví:

„1. Soud určí jako výlučného zástupce zájmů nejvhodnějšího žalobce z těch, kteří podali hromadnou žalobu podle článku 1018c nebo 1018d […]

2. Soud dále posoudí přesný obsah hromadné žaloby, přesně vymezenou skupinu osob, jejichž zájmy výlučný zástupce zastupuje v této hromadné žalobě, a zda povaha hromadné žaloby související s určitým místem odůvodňuje, aby byla věc projednána jiným soudem.

3. Žalobce, který byl určen jako výlučný zástupce zájmů, jedná v tomto řízení v zájmu všech osob patřících do přesně vymezené skupiny uvedené v odstavci 2 a jako zástupce žalobců, kteří nebyli určeni jako výlučný zástupce. Žalobci, kteří nebyli určeni jako výlučný zástupce, zůstávají účastníky řízení. Výlučný zástupce provádí procesní úkony. Soudce může rozhodnout, že žalobci, kteří nebyli určeni jako výlučný zástupce, jsou rovněž oprávněni provádět procesní úkony.

[…]“

Spory v původním řízení a předběžné otázky

13 Apple Inc. je mateřskou společností společnosti Apple Distribution International, která jedná jako zástupce společnosti Apple Inc. a distributor výrobků Apple v Evropské unii.

14 Apple je výrobcem řady přenosných zařízení, jako jsou iPhone, iPad a iPod Touch (dále jen „zařízení Apple“). Zařízení Apple fungují na základě operačního systému iOS, který je na těchto zařízeních předem nainstalován a pravidelně aktualizován.

15 Digitální aplikace a produkty obsažené v těchto aplikacích pro uvedená zařízení lze zakoupit v App Store, což je on-line prodejní platforma, kterou vyvinula a spravuje Apple a která je od roku 2009 systematicky instalována v zařízeních Apple. V App Store jsou nabízeny bezplatné i placené aplikace, které se mohou v jednotlivých státech lišit a vyvíjí je buď Apple, nebo třetí strany (ty jsou dále označovány jako „vývojáři“). Platby za pořízení těchto aplikací jsou v zásadě prováděny prostřednictvím platebního systému platformy App Store.

16 Za účelem prodeje svých aplikací na App Store, kde jsou výhradně nabízeny, musí vývojáři uzavřít smlouvu se společností Apple Inc. Prodejní cena těchto aplikací je určována na základě ceníku, který stanoví Apple, a inkasována prostřednictvím platebního systému na App Store. Apple si v závislosti na konkrétním případu ponechává 15 nebo 30 % z této ceny jako provizi. Po odečtení této provize je zůstatek vyplacen vývojářům.

17 Uživatelé zařízení Apple si musí pro přístup k App Store vytvořit uživatelský profil (dále jen „Apple ID“). Pokud má uživatel Apple ID, který uvádí jako zemi nebo region Nizozemsko, a vstupuje na platformu App Store, je automaticky přesměrován do „internetového obchodu“ speciálně určeného pro Nizozemsko (dále jen „App Store NL“). Uživatel sice má teoreticky možnost změnit zemi spojenou se svým profilem, avšak za tímto účelem musí souhlasit s novými podmínkami a mít platební prostředek platný v dané zemi.

18 Žalobkyně v původním řízení jsou nadacemi založenými podle nizozemského práva, jejichž účelem je v souladu s jejich příslušnými stanovami mimo jiné zastupování před soudy a ochrana zájmů osob, které se staly oběťmi podvodného nebo protisoutěžního jednání, a zejména protiprávního jednání jednoho nebo více subjektů patřících do skupiny společností Apple, jakož i náhrada škody způsobené těmto osobám.

19 Tyto žalobkyně podaly k rechtbank Amsterdam (soud v Amsterodamu, Nizozemsko), který je předkládajícím soudem, dvě zástupné žaloby, jimiž se domáhaly určení, že žalované v původním řízení jednaly protiprávně vůči uživatelům aplikací fungujících na základě operačního systému iOS, a uložení posledně uvedeným, aby nahradily škodu, kterou tím způsobily.

20 Na podporu svých žalob žalobkyně v původním řízení tvrdí, že Apple má dominantní postavení na trhu distribuce aplikací pro zařízení Apple a ve vztahu k platebnímu systému App Store. Tohoto postavení údajně zneužívá tím, že v rozporu s článkem 102 SFEU účtuje nepřiměřeně vysokou provizi ve výši 30 % z ceny zaplacené za pořízení těchto aplikací. Vertikálním stanovováním cen porušuje Apple podle názoru žalobkyň rovněž článek 101 SFEU. V důsledku těchto protisoutěžních jednání utrpěli uživatelé uvedených aplikací škodu.

21 Apple zpochybňuje příslušnost předkládajícího soudu k rozhodnutí sporů v původním řízení a tvrdí, že se tento soud nemůže prohlásit za příslušný na základě čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, neboť k tvrzené škodné události nedošlo v Nizozemsku, a konkrétně v Amsterodamu, jelikož v tomto státě nebo městě nedošlo k žádné podstatné události. Podpůrně tvrdí, že uvedený soud může být příslušný pouze pro žaloby týkající se uživatelů, kteří uskutečnili nákupy v Amsterodamu na platformě App Store NL. Pro všechny ostatní žaloby není předkládající soud mezinárodně ani místně příslušný na základě tohoto ustanovení.

22 Mezitímním rozsudkem ze dne 16. srpna 2023 předkládající soud konstatoval, že spory v původním řízení spadají do působnosti nařízení č. 1215/2012, jelikož žaloba směřuje proti společnosti Apple Distribution International, jejíž sídlo se nachází na území jiného členského státu, a sice v Irsku. Naproti tomu ve vztahu ke společnosti Apple Inc. uvedený soud rozhodl, že jeho příslušnost bude určena v souladu s vnitrostátním právem.

23 V této souvislosti připomněl, že podle judikatury Soudního dvora zakládá čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 příslušnost soudu podle místa, kde došlo k události, která je příčinou tvrzené škody, a místa, kde se tato škoda projevila, takže žalovaný může být na základě volby žalobce žalován u soudu jednoho či druhého místa.

24 Pokud jde v první řadě o místo, kde došlo k události, která je příčinou tvrzené škody, předkládající soud uvedl, že pokud jde o výtku vycházející z porušení článku 101 SFEU, nemůže konstatovat svou příslušnost k rozhodnutí sporů v původním řízení, jelikož nebyla zjištěna konkrétní událost, ke které by došlo v Nizozemsku, v jejímž rámci by byla buď s konečnou platností uzavřena údajná kartelová dohoda, nebo bylo učiněno ujednání, které samo o sobě představuje událost, která je příčinou údajně způsobené škody.

25 Stran výtky vycházející z porušení článku 102 SFEU však předkládající soud uvedl, že v souladu s rozsudkem ze dne 5. července 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines (C-27/17, EU:C:2018:533), nastala příčinná událost v Nizozemsku, jelikož k jednání Apple, které představovalo zneužití jejího dominantního postavení, došlo na území tohoto členského státu. V této souvislosti měl uvedený soud v podstatě za to, že App Store NL je zaměřena specificky na nizozemský trh

a používá nizozemský jazyk. Tentýž soud dále uvedl, že společnost Apple Distribution International jedná jako výhradní distributor a komisionář aplikací vyvinutých vývojáři a z tohoto titulu nabízí tyto aplikace na App Store NL.

26 Předkládající soud proto konstatoval, že je mezinárodně příslušný k rozhodnutí sporů v původním řízení v rozsahu, v němž se týkají údajného porušení článku 102 SFEU.

27 Pokud jde ve druhé řadě o místo, kde se škoda projevila, předkládající soud upřesnil, že ve sporech v původním řízení spočívá původní a přímá škoda v údajně příliš vysoké ceně hrazené uživateli při nákupu aplikací v App Store NL.

28 V této souvislosti uvedený soud nejprve poznamenal, že pro určení místa vzniku tvrzené škody není relevantní rozlišování mezi výtkami vycházejícími z porušení článku 101 SFEU a výtkami vycházejícími z porušení článku 102 SFEU.

29 Dále s odkazem zejména na rozsudek ze dne 5. července 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines (C-27/17, EU:C:2018:533), připomněl, že jestliže se trh dotčený protisoutěžním jednáním nachází v členském státě, na jehož území tato škoda nastala, je třeba mít za to, že se místo, kde se uvedená škoda projevila, nachází v tomto členském státě.

30 Vzhledem k tomu, že většina uživatelů, kteří nakupovali v App Store NL, měla bydliště nebo sídlo v Nizozemsku a tyto nákupy uhradila prostřednictvím nizozemských bankovních účtů, dospěl nakonec uvedený soud k závěru, že tato škoda byla způsobena v Nizozemsku.

31 Předkládající soud tedy konstatoval, že je mezinárodně příslušný k rozhodnutí sporů v původním řízení na základě místa, kde se škoda projevila.

32 Uvedený soud však upřesňuje, že takto sice mohl určit svou mezinárodní příslušnost k rozhodnutí sporů v původním řízení, avšak musí ještě ověřit svou místní příslušnost, neboť čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 přiznává podle rozsudku ze dne 15. července 2021, Volvo a další (C-30/20, EU:C:2021:604), přímo a bezprostředně jak mezinárodní, tak místní příslušnost.

33 Za tímto účelem se předkládající soud zaprvé táže, kde se v Nizozemsku nachází místo, kde došlo ke škodné události, nebo místo, kde se tvrzená škoda projevila. Konstatuje, že z rozsudku ze dne 15. července 2021, Volvo a další (C-30/20, EU:C:2021:604), vyplývá, že příslušný soud lze určit podle místa nákupu zboží, nebo v případě nákupů uskutečněných na více místech podle místa, kde se nachází sídlo poškozené strany. V projednávané věci, v níž se jedná o nákupy uskutečněné prostřednictvím on-line platformy aplikací, které lze stahovat po celém světě, je podle předkládajícího soudu obtížné určit místo nákupu, což vede k určení místně příslušného soudu podle sídla kupujícího/uživatele.

34 Podle předkládajícího soudu však může vést takový hraniční určovatel ve sporech v původním řízení k rozdělení příslušnosti k rozhodování o zástupných žalobách mezi soudy jedenácti soudních okrsků Nizozemského království, jelikož každý z těchto soudů by byl příslušný pouze pro ty kupující/uživatele, kteří mají bydliště nebo sídlo v jeho územním obvodu. Taková situace by zvýšila riziko nejednotných rozhodnutí a narušila by jak hospodárnost řízení, tak řádný výkon spravedlnosti.

35 Zadruhé si tento soud klade otázku, zda skutečnost, že zástupnou žalobu podává právnická osoba, která hájí kolektivní zájmy, umožňuje přiřadit příslušnost k rozhodnutí o takové žalobě k sídlu této osoby, nebo zda jsou v takovém případě relevantní jiné hraniční určovatele. V tomto ohledu se táže, zda má pro účely určení místní příslušnosti podle čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 nějaký význam okolnost, že zástupné žaloby dotčené ve věci v původním řízení byly podány na základě článku 3:305a BW právnickou osobou, která nejedná jako postupník nebo zmocněnec, ale má vlastní právo podat žalobu za neurčitý okruh osob.

36 Zatřetí si uvedený soud pro případ, že by výklad posledně uvedeného ustanovení vedl k založení příslušnosti několika soudů k rozhodnutí sporů v původním řízení, klade otázku, zda by bylo s ohledem na skutečnost, že nizozemský zákonodárce nesvěřil příslušnost k rozhodování o zástupných žalobách jedinému specializovanému soudu, možné použít pravidlo vnitrostátního práva umožňující soustředit projednávání několika žalob se stejným předmětem, které byly původně podány k různým soudům, u jediného soudu.

37 Za těchto okolností se rechtbank Amsterdam (soud v Amsterodamu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) a) Které místo je v případě, o který se jedná v projednávané věci, kdy k údajnému zneužívání dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU docházelo v členském státě prostřednictvím prodejů přes on-line platformu, kterou spravuje Apple a která je určena pro celé území členského státu, přičemž společnost Apple [Distribution International] vystupuje jako výhradní distributor a komisionář vývojáře a ponechává si provizi z kupní ceny, nezbytné považovat za místo škodné události ve smyslu čl. 7 bodu 2 [nařízení č. 1215/2012]? Je v této souvislosti relevantní, že on-line platforma je v zásadě přístupná celosvětově?

b) Je v této souvislosti relevantní, že se [spory v původním řízení] týkají žalob, které podle článku 3:305a [BW] podala právnická osoba, jejímž účelem je na základě vlastního práva hájit kolektivní zájmy mnoha uživatelů, kteří mají bydliště v různých soudních obvodech […] na území jednoho členského státu?

c) Je-li na základě odpovědi na první otázku písm. a) [nebo první otázku písm. b)] místně příslušný nikoli jen jeden, nýbrž několik vnitrostátních soudů v dotčeném členském státě, brání pak čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] použití vnitrostátního […] pravidla, které umožňuje postoupení jednomu soudu v tomto členském státě?

2) a) Může v případě, o který se jedná v projednávané věci, kdy tvrzená škoda vznikla v důsledku nákupu [aplikací] prostřednictvím on-line platformy, kterou spravuje Apple (App Store), přičemž společnost Apple [Distribution International] vystupuje jako výhradní distributor a komisionář vývojářů a ponechává si provizi z kupní ceny (a došlo k údajnému zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU, jakož i k údajnému porušení zákazu kartelových dohod ve smyslu článku 101 SFEU), a kdy nelze určit místo, kde se nákupy uskutečnily, sloužit jako hraniční určovatel pro určení místa, kde vznikla škoda ve smyslu čl. 7 bodu 2 [nařízení č. 1215/2012], výlučně bydliště uživatele? Nebo v této situaci existují i jiné hraniční určovatele pro určení příslušného soudu?

b) Je přitom relevantní, že se v projednávané věci jedná o žaloby, které podle článku 3:305a [BW] podala právnická osoba, jejímž účelem je na základě vlastního práva hájit kolektivní zájmy mnoha uživatelů, kteří mají bydliště v různých soudních obvodech […] na území jednoho členského státu?

c) Je-li na základě odpovědi na druhou otázku písm. a) [nebo druhou otázku písm. b)] místně příslušný vnitrostátní soud v dotčeném členském státě, který je příslušný pouze pro žaloby týkající se části uživatelů v tomto členském státě, zatímco pro jiné uživatele jsou místně příslušné jiné soudy v tomtéž členském státě, brání čl. 7 bod 2 [nařízení č. 1215/2012] použití vnitrostátního […] pravidla, které umožňuje postoupení věci jednomu soudu v tomto členském státě?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti

38 Stichting Right to Consumer Justice tvrdí, že by položené předběžné otázky mohly být prohlášeny za nepřípustné, jelikož předkládající soud již vyložil a použil čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012. Odpověď Soudního dvora na tyto otázky již tedy není pro uvedený soud užitečná pro rozhodnutí sporů, které projednává.

39 V této souvislosti je nutno připomenout, že v rámci řízení zavedeného článkem 267 SFEU je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor v původním řízení předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Jestliže se tedy položené otázky týkají výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout. Z toho vyplývá, že se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance. Soudní dvůr může zamítnout žádost podanou vnitrostátním soudem jen tehdy, když je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými a právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudky ze dne 13. července 2000, Idéal tourisme, C-36/99, EU:C:2000:405, bod 20, a ze dne 24. června 2025, GR REAL, C-351/23, EU:C:2025:474, bod 45, jakož i citovaná judikatura).

40 V projednávané věci předkládající soud nejprve konstatuje, že se nizozemské soudy, včetně jeho samotného, mohou opírat o svou mezinárodní příslušnost k rozhodnutí sporů v původním řízení, a následně se v podstatě zamýšlí nad tím, který z těchto soudů je místně příslušný na základě místa, kde došlo k události, která je příčinou tvrzené škody, nebo místa, kde se škoda projevila, ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012.

41 V této souvislosti sice předkládající soud uvádí, že je příslušný k rozhodování o zástupných žalobách v původním řízení, pokud mají dotyční uživatelé bydliště nebo sídlo v jeho územním obvodu, avšak má za to, že existuje důvodná pochybnost o tom, zda může z tohoto čl. 7 bodu 2 vyvodit svou příslušnost k rozhodnutí o těchto žalobách, které se týkají uživatelů, jejichž bydliště nebo sídlo se nachází v Nizozemsku, avšak mimo jeho územní obvod.

42 Položené otázky nejsou tedy pro řešení sporů v původním řízení irelevantní. Jsou proto přípustné.

K věci samé

Úvodní poznámky

43 Je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že nařízením č. 1215/2012 bylo zrušeno a nahrazeno nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42), které samo nahradilo Úmluvu ze dne 27. září 1968 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 1972, L 299, s. 32) ve znění úmluv o přistoupení nových členských států k této úmluvě, platí výklad, který Soudní dvůr podal v souvislosti s ustanoveními těchto dvou posledně zmíněných právních nástrojů, rovněž pro výklad nařízení č. 1215/2012, pokud tato ustanovení mohou být považována za „rovnocenná“ ustanovením posledně uvedeného nařízení [rozsudek ze dne 16. května 2024, Toplofikacia Sofia (Pojem „bydliště žalovaného“), C-222/23, EU:C:2024:405, bod 49 a citovaná judikatura]. To platí především pro čl. 5 bod 3 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a nařízení č. 44/2001 na straně jedné a čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 na straně druhé (rozsudek ze dne 9. července 2020, Verein für Konsumenteninformation, C-343/19, EU:C:2020:534, bod 22 a citovaná judikatura)

44 Podle ustálené judikatury musí být pravidlo zvláštní příslušnosti stanovené v čl. 7 bodě 2 nařízení č. 1215/2012, které umožňuje žalobci, odchylně od obecného pravidla příslušnosti soudů bydliště žalovaného, jež je stanoveno v článku 4 tohoto nařízení, podat žalobu ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, vykládáno autonomně a restriktivně (rozsudky ze dne 12. května 2021, Vereniging van Effectenbezitters, C-709/19, EU:C:2021:377, bod 24, a ze dne 22. února 2024, FCA Italy a FPT Industrial, C-81/23, EU:C:2024:165, bod 23, jakož i citovaná judikatura).

45 Toto pravidlo zvláštní příslušnosti je založeno na existenci zvláště úzké vazby mezi sporem a soudy místa, kde došlo ke škodné události, což odůvodňuje přiznání příslušnosti uvedeným soudům za účelem řádného výkonu spravedlnosti a účelné organizace řízení (rozsudky ze dne 16. července 2009, Zuid-Chemie, C-189/08, EU:C:2009:475, bod 24, a ze dne 22. února 2024, FCA Italy a FPT Industrial, C-81/23, EU:C:2024:165, bod 24, jakož i citovaná judikatura).

46 Ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti má totiž soud místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, obvykle nejlepší předpoklady pro rozhodnutí, a to zejména z důvodů blízkosti sporu a snadnosti provádění důkazů (viz rozsudky ze dne 1. října 2002, Henkel, C-167/00, EU:C:2002:555, bod 46, a ze dne 22. února 2024, FCA Italy a FPT Industrial, C-81/23, EU:C:2024:165, bod 25, jakož i citovaná judikatura).

47 Je rovněž nutno připomenout, že pojem „místo, kde došlo ke škodné události“, zahrnuje jak místo, kde se škoda projevila, tak místo, kde došlo k události, která je příčinou této škody, takže žalovaný může být na základě volby žalobce žalován u soudu jednoho či druhého místa (rozsudky ze dne 30. listopadu 1976, Bier, 21/76, EU:C:1976:166, body 24 a 25, jakož i ze dne 6. října 2021, Sumal, C-882/19, EU:C:2021:800, bod 65 a citovaná judikatura). Obě tato místa mohou vykazovat zvláštní souvislost z hlediska soudní příslušnosti vzhledem k tomu, že každé z nich může podle okolností poskytnout zvláště užitečné údaje týkající se důkazů a organizace řízení (rozsudek ze dne 25. října 2011, eDate Advertising a další, C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 41, jakož i citovaná judikatura).

48 V judikatuře týkající se určení místa, kde došlo ke škodné události, v případě majetkové újmy způsobené zneužitím dominantního postavení ve smyslu článku 102 SFEU Soudní dvůr rozhodl, že událost, která je příčinou škody, vychází z tohoto zneužití, tedy z úkonů provedených dominantním podnikem v praxi, zejména nabízením a uplatňováním predátorských cen na dotčeném trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. července 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, bod 52).

49 Pokud jde o místo, kde se taková škoda projevila, Soudní dvůr rozhodl, že jestliže se trh dotčený daným protisoutěžním jednáním nachází v členském státě, na jehož území tvrzená škoda údajně nastala, je třeba mít za to, že se toto místo nachází v tomto členském státě. Soudní dvůr upřesnil, že toto řešení, založené na sladění těchto dvou prvků, odpovídá cílům zaručení blízkosti a předvídatelnosti pravidel pro určení příslušnosti. Jednak totiž mají soudy členského státu, v němž se nachází dotčený trh, nejlepší předpoklady k projednání takových žalob na náhradu škody, a jednak hospodářský subjekt účastnící se protisoutěžního jednání může rozumně očekávat, že bude žalován u soudů místa, kde jeho jednání porušilo pravidla zdravé hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. července 2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, EU:C:2018:533, bod 40).

50 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že ze samotného znění čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 vyplývá, že toto ustanovení přímo a bezprostředně přiznává jak mezinárodní příslušnost, tak místní příslušnost soudu místa, kde vznikla škoda (rozsudek ze dne 15. července 2021, Volvo a další, C-30/20, EU:C:2021:604, bod 33).

Ke druhé otázce písm. a) a b)

51 Podstatou druhé otázky písm. a) a b) předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat na prvním místě, je, jak je třeba vykládat čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 za účelem určení, který soud je v rámci trhu členského státu, jenž je údajně dotčen protisoutěžním jednáním spočívajícím v tom, že provozovatel on-line platformy určené všem uživatelům usazeným v tomto státě účtuje nepřiměřeně vysokou provizi z ceny digitálních aplikací a produktů obsažených v těchto aplikacích, které jsou prodávány na této platformě, místně příslušný na základě místa, kde se škoda projevila, k rozhodnutí o zástupné žalobě podané subjektem oprávněným k ochraně kolektivních zájmů více neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů.

52 Předně je třeba uvést, že jak vyplývá ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a s výhradou posouzení skutkového stavu, které bude muset provést předkládající soud, škoda, k níž údajně došlo ve sporech v původním řízení, spočívá v podstatě v dodatečných nákladech, které hradí uživatelé zařízení Apple při zakoupení aplikace v App Store NL z důvodu přenesení nepřiměřeně vysoké provize, kterou Apple uplatňuje u vývojářů, do kupní ceny.

53 Předkládající soud v mezitímním rozsudku ze dne 16. srpna 2023 rovněž konstatoval, že trh dotčený protisoutěžním jednáním, na které poukazují žalobkyně v původním řízení, odpovídá, přinejmenším pokud jde o výtku týkající se porušení článku 102 SFEU, nizozemskému trhu, a to v podstatě proto, že App Store NL byla koncipována speciálně pro tento trh, používá nizozemský jazyk k nabízení aplikací k prodeji uživatelům, kteří mají Apple ID, který se váže k Nizozemsku, a společnost Apple Distribution International jednala na této platformě jako výhradní distributor a komisionář těchto aplikací.

54 Pokud jde v první řadě o povahu údajné škody, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že je třeba rozlišovat mezi původní škodou, která je přímým následkem příčinné události, jejíž místo výskytu může odůvodnit příslušnost soudu tohoto místa podle čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, a navazujícími škodlivými následky, které nejsou způsobilé založit příslušnost na základě tohoto ustanovení (rozsudek ze dne 22. února 2024, FCA Italy a FPT Industrial, C-81/23, EU:C:2024:165, bod 28, jakož i citovaná judikatura). Je sice uznáno, že pojem „místo, kde došlo ke škodné události“, ve smyslu tohoto ustanovení může označovat jak místo, kde škoda vznikla, tak místo příčinné události, nelze jej však vykládat rozšiřujícím způsobem tak, že by zahrnoval každé místo, kde mohou být pociťovány škodlivé následky skutečnosti, která již způsobila škodu, která ve skutečnosti vznikla na jiném místě (rozsudek ze dne 19. září 1995, Marinari, C-364/93, EU:C:1995:289, bod 14).

55 Jak v této souvislosti konstatoval předkládající soud, škoda spočívající především v dodatečných nákladech vyplývajících z účtování vysokých provizí vývojářům, které se promítají do cen účtovaných konečným uživatelům aplikací fungujících na základě operačního systému iOS, se jeví jako bezprostřední následek protisoutěžního jednání, na které poukazují žalobkyně v původním řízení, a představuje přímou škodu, která v zásadě umožňuje založit mezinárodní a místní příslušnost soudů členského státu, na jehož území se tato škoda projevila.

56 Pokud jde ve druhé řadě o místo, kde se tato škoda projevila, Soudní dvůr rozhodl, jak bylo připomenuto v bodě 49 tohoto rozsudku, že jestliže se trh dotčený předmětným protisoutěžním jednáním nachází v členském státě, na jehož území vznikla údajná škoda, je třeba mít pro účely určení mezinárodní příslušnosti soudu za to, že místo, kde se uvedená škoda projevila, ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 se nachází v tomto členském státě.

57 Předkládající soud na základě této judikatury konstatoval, že nizozemské soudy mají mezinárodní příslušnost k rozhodnutí sporů v původním řízení.

58 S ohledem na výklad čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 podaný Soudním dvorem a připomenutý v bodě 50 tohoto rozsudku, podle něhož toto ustanovení přímo a bezprostředně přiznává jak mezinárodní, tak místní příslušnost, si však předkládající soud klade otázku, který nebo které z těchto mezinárodně příslušných soudů jsou místně příslušné k rozhodnutí tohoto sporu.

59 V této souvislosti je třeba připomenout, že pokud jde o žalobu na náhradu škody způsobené koluzními ujednáními o stanovování a zvyšování cen zboží, Soudní dvůr rozhodl, že na trhu dotčeném těmito ujednáními je mezinárodně a místně příslušný k rozhodnutí o takové žalobě z hlediska místa, kde se údajná škoda projevila, buď soud, v jehož obvodu právnická osoba, jež se domnívá, že byla poškozena, koupila zboží dotčené uvedenými ujednáními, nebo v případě nákupů provedených touto osobou na více místech, soud, v jehož obvodu se nachází sídlo této právnické osoby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Volvo a další, C-30/20, EU:C:2021:604, bod 43).

60 V projednávané věci je nutno zaprvé poznamenat, že tyto hraniční určovatele nelze použít *mutatis mutandis* v takovém případě, jako je případ dotčený ve věci v původním řízení, v němž byly digitální produkty na on-line platformě pořízeny neurčitým počtem fyzických nebo právnických osob, které nebyly v okamžiku podání žaloby identifikovány.

61 Vzhledem k obtížím souvisejícím s použitím uvedených hraničních určovatelů je proto nezbytné, aby byly tyto určovatele přizpůsobeny, s cílem zachovat užitečný účinek čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 a přispět k řádnému výkonu spravedlnosti.

62 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je App Store NL koncipována speciálně pro nizozemský trh a používá nizozemský jazyk k nabízení aplikací za účelem prodeje uživatelům, kteří mají Apple ID, jenž se váže k Nizozemsku, z nichž některé jsou aplikace vytvořené specificky pro tento trh, lze mít pro účely určení místa, kde se škoda projevila, ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 za to, že virtuální prostor, který tvoří App Store NL, v jejímž rámci byly nákupy uskutečněny, zahrnuje celé území uvedeného státu. Škoda vzniklá při nákupech v tomto virtuálním prostoru je tedy způsobilá se projevit na tomto území, a to bez ohledu na místo, kde se dotyční uživatelé nacházeli v okamžiku daného nákupu.

63 Zadruhé je třeba rovněž konstatovat, že na rozdíl od subjektu, který podal hromadnou žalobu ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 21. května 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), neuplatňují žalobkyně v původním řízení více pohledávek na náhradu škody, které by jim byly postoupeny identifikovanými osobami, jež byly poškozeny protisoutěžním jednáním.

64 Jak totiž vyplývá ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, nadace nebo sdružení, které podává zástupnou žalobu, jedná podle nizozemského práva jako nezávislý zástupce prosazující zájmy osob, které sice nejsou individualizovány, ale mají podobné zájmy. Tyto žalobkyně vykonávají tedy vlastní právo, a sice právo zastupovat a hájit kolektivní zájmy „přesně vymezené skupiny“, která sdružuje neidentifikované, ale identifikovatelné osoby, a to uživatele, spotřebitele nebo podnikatele, kteří si zakoupili aplikace vytvořené vývojáři v App Store NL, k níž měli přístup prostřednictvím svého Apple ID přidruženého k Nizozemsku, a jejichž bydliště nebo sídlo se u většiny z nich může nacházet na celém území tohoto státu.

65 Tato skupina musí být určena dostatečně přesně, aby umožnila zúčastněným osobám vyjádřit stanovisko k výsledku dotyčného řízení a případně získat náhradu škody. Nizozemská vláda v této souvislosti na jednání upřesnila, že výsledek zástupné žaloby na ochranu kolektivních zájmů neidentifikovaných, ale identifikovatelných osob je závazný pro osoby usazené v Nizozemsku, které patří do této skupiny a neprojevily vůli nezúčastnit se tohoto řízení.

66 Za takových okolností nelze od soudu pro účely určení jeho místní příslušnosti k rozhodnutí o takové žalobě na základě místa, kde se škoda projevila, ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012, požadovat, aby u každého domnělého poškozeného jednotlivě zjišťoval konkrétní místo, kde se potenciálně způsobená škoda projevila, jelikož tito poškození nejsou v okamžiku, kdy tento soud ověřuje svou příslušnost, individualizováni, ani aby identifikoval některého nebo některých z těchto poškozených.

67 A konečně je nutno uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí Apple v písemném vyjádření, nelze mít za to, že nemožnost určit pro každou osobu, která byla údajně poškozena protisoutěžním jednáním, místo, kde se škoda projevila, ve smyslu uvedeného čl. 7 bodu 2, znamená, že se toto ustanovení nepoužije. Jak je totiž upřesněno v bodě 62 tohoto rozsudku, v projednávané věci toto místo odpovídá přesně vymezené zeměpisné oblasti, a sice celému území, do něhož spadá trh narušený dotyčným protisoutěžním jednáním, takže se nejedná o nemožnost určit uvedené místo, která by případně mohla odůvodnit použití obecného kritéria pro určení příslušnosti stanoveného v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1215/2012, tedy kritéria bydliště žalovaného (obdobně viz rozsudek ze dne 19. února 2002, Besix, C-256/00, EU:C:2002:99, body 49 a 50).

68 Z výše uvedeného vyplývá, že v takových situacích, jako jsou situace dotčené ve věci v původním řízení, bude každý soud, který je věcně příslušný k rozhodnutí o zástupné žalobě podané subjektem oprávněným k ochraně kolektivních zájmů více neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů, mezinárodně a místně příslušný k rozhodnutí o této žalobě jako celku na základě místa, kde se škoda projevila, ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012.

69 Tento závěr je v souladu s cíli sledovanými nařízením č. 1215/2012.

70 V tomto ohledu je nutno připomenout, že identifikace místa, kde se škoda projevila, za účelem určení soudu příslušného v členských státech k rozhodnutí o žalobě na náhradu škody z důvodu protisoutěžních jednání musí odpovídat cílům zaručení blízkosti a předvídatelnosti pravidel o příslušnosti, jakož i řádného výkonu spravedlnosti, připomenutým v bodech 15 a 16 odůvodnění tohoto nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Volvo a další, C-30/20, EU:C:2021:604, bod 38, jakož i citovaná judikatura).

71 Pokud jde o cíl blízkosti mezi soudem, který projednává žalobu, a předmětem sporu, je třeba poznamenat, že zvláštnosti zástupných žalob v původním řízení vedou v podstatě k tomu, že soud, který o nich má rozhodnout, zkoumá existenci tvrzené škody ve vztahu k přesně vymezené skupině tvořené neidentifikovanými, ale identifikovatelnými uživateli, kteří utrpěli stejný druh škody, která vznikla v důsledku protisoutěžních jednání, k nimž docházelo na celém předmětném území. Každý soud, který je věcně příslušný k projednání takové žaloby, má proto stejný vztah blízkosti k jejímu předmětu.

72 Tento závěr je rovněž v souladu s požadavkem předvídatelnosti, jelikož umožňuje jak žalobci, tak žalovanému zjistit, které soudy jsou příslušné. Pokud jde v projednávané věci o společnost Apple Distribution International, lze předvídat, že zástupná žaloba na určení odpovědnosti za nákupy uskutečněné na App Store NL bude podána u jakéhokoli věcně příslušného nizozemského soudu, jelikož tato platforma cílí specificky na nizozemský trh.

73 Uvedený závěr odpovídá také požadavkům řádného výkonu spravedlnosti, jelikož umožňuje účinné procesní vedení sporu, provedení a zhodnocení důkazů jediným soudem, a sice věcně příslušným nizozemským soudem, u něhož subjekt oprávněný k ochraně kolektivních zájmů více neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů podal žalobu, jakož i zamezení riziku nejednotných rozhodnutí.

74 V této souvislosti je nutno zdůraznit, že s ohledem na zvláštnosti věcí spadajících do práva hospodářské soutěže, a konkrétně na okolnost, že podání žalob na náhradu škody v případě porušení tohoto práva v zásadě vyžaduje komplexní skutkovou a ekonomickou analýzu, může koncentrace individuálních nároků usnadnit poškozeným osobám výkon práva na náhradu škody (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. ledna 2025, ASG 2, C-253/23, EU:C:2025:40, bod 85) a soudu, jemuž byla věc předložena, usnadnit jeho úlohu. V kontextu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012 může tedy technická složitost pravidel použitelných na žaloby na náhradu škody v případě jednání v rozporu s ustanoveními práva hospodářské soutěže svědčit ve prospěch koncentrace příslušnosti (rozsudek ze dne 15. července 2021, Volvo a další, C-30/20, EU:C:2021:604, bod 37, jakož i citovaná judikatura), a to především tehdy, když se vztahují na praktiky provozovatelů digitálních platforem.

75 Toto ustanovení tedy nebrání použití vnitrostátních pravidel, jejichž cílem je zajistit takovou koncentraci příslušnosti, a to zejména v případě, že by oprávněné subjekty podaly zástupné žaloby u několika vnitrostátních soudů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Volvo a další, C-30/20, EU:C:2021:604, bod 35).

76 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku písm. a) a b) odpovědět tak, že čl. 7 bod 2 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci trhu členského státu, který je údajně dotčen protisoutěžním jednáním spočívajícím v tom, že provozovatel on-line platformy určené všem uživatelům usazeným v tomto státě účtuje nepřiměřeně vysokou provizi z ceny digitálních aplikací a produktů obsažených v těchto aplikacích, které jsou prodávány na této platformě, je každý soud uvedeného státu, který je věcně příslušný k rozhodnutí o zástupné žalobě podané subjektem oprávněným k ochraně kolektivních zájmů více neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů, kteří si na uvedené platformě zakoupili digitální produkty, mezinárodně a místně příslušný na základě místa, kde se škoda projevila, k rozhodnutí o této žalobě ve vztahu ke všem těmto uživatelům.

K první otázce a ke druhé otázce písm. c)

77 S výhradou ověření skutkového stavu, které musí provést předkládající soud, tedy z odpovědi na druhou otázku písm. a) a b) vyplývá, že tento soud je příslušný k rozhodnutí o zástupných žalobách, které mu byly předloženy, ve vztahu ke všem uživatelům, kteří si zakoupili aplikace na App Store NL, na základě místa, kde se škoda projevila, ve smyslu čl. 7 bodu 2 nařízení č. 1215/2012. Není tedy nezbytné zkoumat, zda by uvedený soud mohl svou příslušnost vyvodit i z události, která je příčinou této škody, ve smyslu tohoto ustanovení, nebo zda by vnitrostátní pravidlo umožňující soustředit před jediným soudem několik zástupných žalob se stejným předmětem, které byly původně podány u různých soudů, narušilo užitečný účinek uvedeného ustanovení.

78 Na první otázku a na druhou otázku písm. c) není proto třeba odpovídat.

K nákladům řízení

79 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

musí být vykládán v tom smyslu, že

v rámci trhu členského státu, který je údajně dotčen protisoutěžním jednáním spočívajícím v tom, že provozovatel on-line platformy určené všem uživatelům usazeným v tomto státě účtuje nepřiměřeně vysokou provizi z ceny digitálních aplikací a produktů obsažených v těchto aplikacích, které jsou prodávány na této platformě, je každý soud uvedeného státu,

který je věcně příslušný k rozhodnutí o zástupné žalobě podané subjektem oprávněným k ochraně kolektivních zájmů více neidentifikovaných, ale identifikovatelných uživatelů, kteří si na uvedené platformě zakoupili digitální produkty, mezinárodně a místně příslušný na základě místa, kde se škoda projevila, k rozhodnutí o této žalobě ve vztahu ke všem těmto uživatelům.

Podpisy